

ASTROLOGI: TRUMPS HIMMEL

ALEXANDER KIEDING

»Tror Trump på allt han själv säger? Nej. Han misstror människor som tror allt de själva säger. De är literalister. Opoetiska, bokstavsbundna, fantasilösa pappers-trälar utan självdistans, vad Trump anbelangar. Trump har en helt annan relation till verbalt utbyte. Där själva orden enbart tjänar som indikatorer, pekare så att tanken leds i rätt riktning. Själva budskapet finns inte i orden. Det finns mellan raderna och i den övergripande gesten. Budskapet finns i ordens energi.»

ASTROLOGI: TRUMPS HIMMEL

ALEXANDER KIEDING

Astrologi: Trumps himmel

CULTURA ÆTATIS

Cultura Aetatis — vi vill bidra till att skapa en kulturens tidsålder. Vi ger inte ut böcker som får dig att förstå samtiden; vi ger ut böcker som får dig att förstå att samtiden är onödig.

Det är inte en handling av trots när det gäller den dominerande inställningen till böcker och bokmarknad. Det är en handling av trots mot *alla* dominerande inställningar.

Kultur är för oss inte bara en fråga om de konstnärliga verk som skapas — det är också en fråga om hur vi lever, producerar, bor och älskar. Våra seder och mentaliteter. Vi vill återknyta till och återskapa det antika, västerländska kulturarvet där allt detta var en enhet. Det gör oss nödvändigt samtida..

© Cultura Aetatis, 2024

Författare: Alexander Kieding

Titel: Astrologi: Trumps himmel

Utgivare: Cultura Aetatis

Art Director: Lars Winterstrand

Förord

En av vår tids moderna astrologer heter *Alexander Kieding*, författare till *Astrologi: maktens hemligheter* (2023, Cultura Aetatis). Med hjälp av himlakropparna studerar han sedan många år just ödets inverkan på människor maktens hemligheter bland historiska såväl som nutida personer.

Kieding har förmågan att fördjupa känslan för personerna vars horoskop han ställer. Han ger läsaren en bredare insikt om människorna och deras handlingar, något som förstärker porträttet, ger färg till de omskrivna personernas plats i samhället och hur de påverkar världen under sin tid på jorden. En ögonblicksbild av vår tids människor med makt.

Istället för stora målningar på eldbelysta grottväggar, och inhuggna figurer på släta klippväggar, använder Kieding sin blyertspenna för att locka fram bilder på hur ödet kan se ut. Han skulle absolut platsa på en fjärran savann när världen ännu var ny, långt där borta vid tidens horisont. En insiktsfull teckentydare som leder de sina i jakten på gott byte och en trygg, förutsägbar framtid.

Jag är övertygad om att du får lika stor glädje av att läsa *Astrologi: Trumps himmel* (ej tidigare publicerad) som jag har haft att, tillsammans med Kieding, skapa boken *Astrologi: maktens hemligheter*. Du hittar den på aetatis.se (*svartvita illustrationer, inte som här i färg*), och med den i handen förstår du bättre hemligheterna bakom just människor med makt. Det är min egen förutsägelse ...

Lars Winterstrand, Stockholm, 2024

Astrologi: Trumps himmel

Alexander Kieding

Stormen

Få tog världen med sådan storm. Få stormas det kring som honom. Och få har drabbats av en så ihållande mediestorm. Kapitolium stormades av hans stödtrupper när den väntade valsegern vreds ur hans händer. Trump stormar ut ur rättssalen när han anklagas.

Mer på temat storm?

Osannolikt nog utgjordes ett av de oräkneliga karaktärsordförsöken av en skvallerhotande eskort som kallar sig Stormy.

Hela Cirkus Trump är så osannolik. Man skulle kunna tro att det rör sig om en enda bisarr installation av postmodern konst. Eller en psyop utförd av Trumps mer trippade rådgivare. Eller av hans fiender i det byråkratiska träsk av politiska parasiter han lovat att dränera. Eller av ryssarna, FBI, Twitter, kineserna, maffian, knarkkartellerna, pedofilringarna, vapenindustrin, mullorna, shejkerna eller nästan vem som helst av alla de som har något att förlora på att Trump vinner.

Hur kan man få för sig att man är stark nog att förklara krig mot allt detta samtidigt? Trump måste vara galen. Frågan är bara på vilket sätt. Han kan ha storhetsvansinne. Hans självhävdelsebehov tycks gränslöst. Han kan vara egenkär. Men han har uppenbarligen inget behov av att vara omtyckt och älskad av alla. Orädd, skrytsam, impulsiv och närmast parodiskt dominant häcklade han sina politiska motståndare sönder och samman med dräpande ironier, grov humor och en hel del burdus charm. Han kan vara galen på riktigt. Men många har sett det som hos Hamlet kallades »*method to the madness*». Hans lynnighet är helt enkelt litet för utstuderad för att bara vara omdömeslös. Och studerar man intervjuer med honom från 1990-talet ser man en helt annan man. Där är han eftertänksam, välformulerad och nyanserad. Han framstår som intelligent, rentav klok, inte som den burduse buffeln i valkampanjen eller som den impulsiva presidenten som kringgår en fientlig presskår genom att peppra publiken med slarviga tweets som förkunnar viktiga och ofta oväntade politiska beslut till dess Twitter helt enkelt

stängde av honom, USA:s president, för att tvinga honom att filtrera sig genom pressens raster som alla andra. Gjorde han det? Nej. Han grundade ett eget Twitter och fortsatte. Ville man veta vad han hade att säga fick man gå till hans egna nypåhittade kanal »*Truth Social*».

Kan man något om hans bakgrund blir han inte fullt lika obegriplig. Manhattans mäklare har en rätt speciell jargong — apropå hans berömda »You're fired» från tv-showen — och The Don föddes in i branschen. Den uppmärksamme har inte missat att han på den tiden var mycket mjukare i tonen, och att boken »*The Art of the Deal*» är en bok om en ganska glad kille. Skrytsam och hänsynslös på många sätt, en utpräglad högrisktagare, men samtidigt munter och vänlig. Och, faktiskt, nykterist.

Men den där systematiska lynnigheten, är den verkligen bara strategi eller är han ett hjälplöst offer för den? Eller finns det en tredje förklaring om vi ser på den stjärnhimmel som omger och präglar hans närvaro?

Får vi det? Det är trots allt en ganska intim sak. Trump är en levande människa och har inte bett om att bli analyserad, speciellt inte offentligt. Den avgörande frågan är: Vore jag villig att se på mig själv med samma granskande blick som jag vill se in i Donald Trumps själ? I princip är det bara att vända blicken inåt. Och hålla den där tills det inte längre är bekvämt att hålla den där. Genom intensiv introspektion kommer man förr eller senare till detta möte med det i en själv man normalt blundar för. Och man får full förståelse för varför man har blundat för det. Det kan vara en ganska skrämmande syn, och en så intensiv praxis är därför inget som brukar rekommenderas utan stöd och vägledning. Forcerar man fram detta möte kan man traumatiseras och — kanske liksom litet i smyg — börja undvika sådant som påminner om djup, äkthet och självkänedom, vilket nog är motsatsen till det som är eftersträvanvärt här i livet, och definitivt motsatsen till det man vill uppnå genom att vända blicken inåt.

Det kan tyckas överdrivet att spänna bågen så hårt inför en skriven karaktärsanalys av en offentlig person. Det får man tycka. Men förmågan att förstå andra står i direkt proportion till villigheten att förstå sig själv. Även när det hettar till och man helst vill skrolla vidare. Eller just då.

Nå. Detta är mellan dig och ditt samvete, din moral och ditt sinne för proportioner mellan ytlig nyfikenhet, äkta intresse och vanlig enkel lust att lära sig något nytt. Vet bara att jag påpekar detta för att det är sant, inte för att moralisera eller liksom bjussa på något personligt grubbleri.

Gå nu. Eller följ med när vi vågar oss över tröskeln till den himmel som omsvepte Manhattans berömda skyline och närliggande Queens Hospital en solig förmiddag sex minuter i elva fredagen den 14 juni året efter Hitlers Tyskland krossats av den oheliga alliansen mellan kommunistiska Sovjetunionen och västmakterna under ledning av USA.

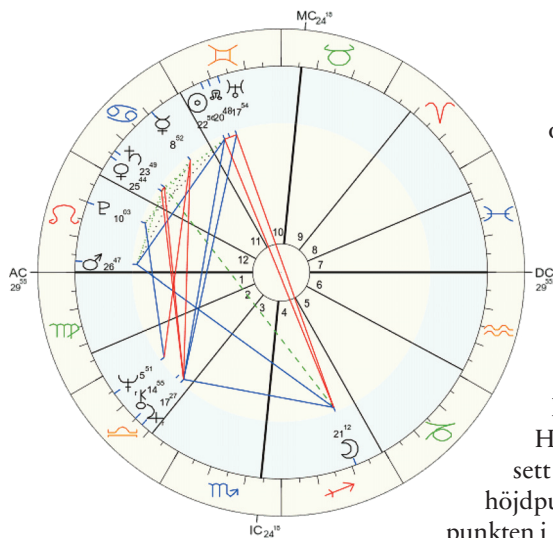
Allt, hela livet, präglades av de skakande åren som lett fram till denna seger, och New York City såg sig som ett epicentrum för en byggboom som liknade de glada dagar då skyskraporna växte fram.

Som vi vet föddes Donald John Trump rakt in i detta epicentrum. Oräkneliga artiklar, reportage, intervjuer och böcker har försökt förstå och förklara hans karaktär och mentalitet ur denna hektiska miljö, och även ur hans genetiska arv: Modern, född *Màiri Anna Nic Leòid*, var från sagornas och armodets Yttre Hebriderna utanför Skottland, och talade en form av gaeliska innan hon lärde sig engelska. Den äventyrlige farfadern var bayersk och hette *Friedrich Drumpf*. Fadern, Fred, föddes i Bronx och lyckades som byggherre.

Utan att på minsta vis vilja förringa betydelsen av arv och miljö kan man konstatera att dessa faktorer allena knappast kan förklara en så märklig karaktär som USA:s 45:e president. Låt oss därför våga höja blicken och ge oss in på en närmare betraktelse av den himmel ur vilken han föddes, och se om inte den kan kasta sitt ljus över hans säregna nimbus.

Vi ser denna himmel ur individens perspektiv, när han med sitt första andetag drog in atmosfären i sitt nervsystem. Kanske att dess speciella ljus kom att prägla både hjärnans och sinnelagets grund. Låt oss utgå från det och se om det möjligen slår an en sträng på rimlighetens känsla.

Den karta av himlavalvet vi nu skall betrakta är alltså en karta som utgår från jorden. Queens Hospital för att vara precis. Inte från solen, som i astronomiska kartor. För att vara än mer precis utgår kartan från den individ som just då drog sitt första andetag. I detta fall han som kom att heta Donald John Trump. Vi kommer att se en horisontlinje mellan AC, öster, och DC, väster. Halvcirkeln

ovanför den kommer vi att beteckna som *olympisk*, överjordisk, och halvcirkeln under horisonten kommer vi att beteckna som *htonisk*, underjordisk. Dessa termer användes i det grekiska Alexandria för att beteckna de miljöer ur vilka olika intelligenser verkade in i jordelivet. Här används de för att de sakligt sett är talande. Gränsen mellan höjdpunkten i söder, MC och djupunkten i norr, IC, är också betydelsefull.

Den astronomiska (och astrologiska) beteckningen för hela cirkeln är *ekliptikan*, den bana längs vilken himlakropparna i vårt solsystem från jorden sett tycks röra sig.

Krigaren, vinnaren och bossen Mars.

Det slående här är Mars ♂. Det är inte bara solen som föds vid Österrand. I det här fallet hade solen varit uppe i flera timmar. Vi ser solen ☉ nästan högst upp i skyn, tillsammans med den osynlige isjätten Uranus ♅ och nordnoden ♁. Men den planet som just hade fötts in i i den olympiska sfären var Mars. Dess strålkraft är fortfarande helt rå. Stark och oprövad.

Denna strålkraft är det första som möter den som möter honom. Mars är en krigare. En vinnare. En boss. Den som möter Donald Trump känner det i magen. Han föddes faktiskt bossig, han var disponerad för detta och har nog aldrig behövt grubbla över vad han skall göra med sitt liv. Det har han alltid haft på känn. Han skall strida och han skall vinna. Det må vara som baseballstjärna, Hollywoodregissör eller byggherre.

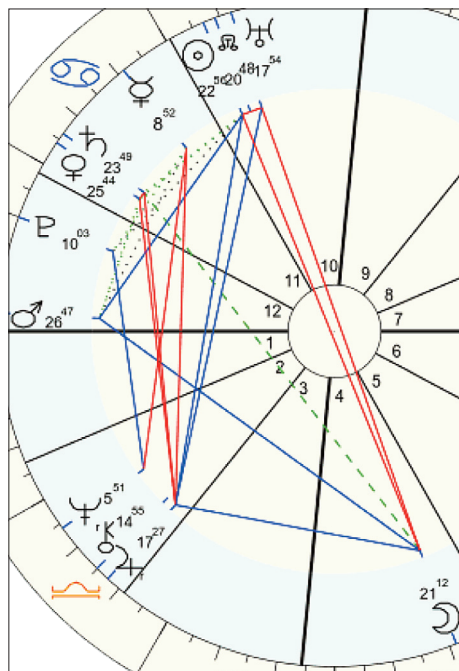

Lejonets storslagna tecken.

Och eftersom Mars inte bara är nyuppstigen ur underjordens omedvetenhet, utan har med sig en kosmisk fond av storslagenhet, nämligen stjärnbilden Lejonet ♌, skall han strida och vinna storslaget, med pukor och trumpeter.

Ända fram till medelåldern såg sig Trump som en rätt renodlad kämpe och vinnare. Han förhandlade för att vinna. Det fortsatte han med men nu tillkom en aspekt: att förhandling i sig allt mer fick ett egenvärde. Det var inte längre lika förödande för hans självbild att förlora en förhandling när han vid 1990-talets början genomgick eldprovet genom att drabbas av total konkurs och skuldsättning. Han såg ett egenvärde i utmaningen både som förhandlare och som vinnare, förhandlade och vann tillbaka sitt rike. Han var inte främmande för överdrifter, fula finter, mörkade siffror och vita lögnen i regnbågens alla färger, men hans imperium återföddes med mångfaldigad virilitet och han började fundera mer på det där med politik. Med vinstdrivande verksamheter i 25 länder började han få en känsla för den globala dynamiken av öppen och dold makt. Vi kommer att se att allt detta är inskrivet i hans himmel.

Tittar vi först litet närmare på Mars ser vi något som liknar en vinkelhake i blått. Den förbinder Mars ♀ med solen ☉ och månen ☾.

Vinkelhake mellan Mars, solen och månen.

Det kortare benet i denna vinkelhake går från Mars till solen. Egentligen även till nordnoden två grader längre bort, men det brukar aldrig skrivas ut i autogenererade horoskop. Denna linje är en sextil och betecknar att Mars och solen stod 60 grader från varandra ur Trumps födelses perspektiv. De får då en speciell

resonans av att förstärka och snabba upp varandra. Mars, krigaren, står på AC i Lejonet, vilket gör att hans sociala jag är aggressivt och grandios. Hans inre jag och hans hjärtlighet betecknas av solen, som står i relationella Tvillingarna och är i konjunktion med både känslan av syfte, nordnoden, och den litet psykedeliska Uranus ♅ som, med en uranisk metafor, kan använda logik som andra använder modeller. Om Trumps retorik ibland verkar skruvad, så finns det alltså en djupare orsak till det. Och kopplingen till Mars ger de skruvade resonemangen en konfrontativ karaktär.

Det långa benet i vinkelhaken är en trigon, en 120-graders vinkel, till månen. Månen ger känsla och vitalitet. I detta fall till Mars. När Trump strider känner han sig inte bara mer levande, han får energi av striden och han har känsla för hur den bäst skall bedrivas.

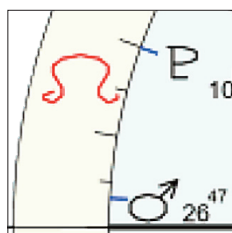
Under första halvan av livet bygger man upp en identitet som baseras på hur andra människor uppfattar en. Och andra människor uppfattar en så som de intryck man ger, speciellt de första intrycken. Dessa första intryck beror på den utstrålning som kommer en till mötes när man möts, och den syns i ett horoskop på AC, eller egentligen på hela det första av de tre segment som börjar vid horisonten och fortsätter till MC. Detta första segment präglar rummet med genomsläpplighet, transcendens, och blir därför en mötesplats. Där får man ett intuitivt intryck av varandra. Har man då, som Donald Trump, Mars i Lejonet just där, då är det detta intryck man ger omvärlden. De reaktioner detta ger, en storvulen vinnarskalle, blev den bild han först fick av sin egen person.

Med tiden får man en allt tydligare känsla av att man är något mer, eller kanske något helt annat, än det som finns i Hus 12. Det man då får en känsla av är solen, samt det hus och tecken som solen står i. I Trumps fall står solen i ambitionens Hus 10, i relationella Tvillingarnas tecken II. Och i kontakt med det han vill åstadkomma med sitt liv. Men även med det mest häpnadsväckande kontroversiella nytänkande, alltså Uranus. Att Mars och solen har en högfrekvent resonans med varandra genom sextilen är väl inte unikt för Trump men är långt ifrån vanligt. Med andra ord: Något av Trumps egentliga jag skiner igenom även i hans initiala självuppfattning, och något av hans aggressivt storstilade ytpersonlighet ger även färg åt hans inre jag.

Hus 12 har dock även en annan invånare, ett osynligt spöke som viskar om döden, nämligen Pluto ♇. Precis som jätten Uranus

är dvärgen Pluto omärklig och egentligen inte ens del av vårt solsystem och därmed inte en del av vår mänsklighet, men påverkar oss och provocerar oss att utveckla den konsekvensanalys man bara kan få om man förstår att livet någon gång, kanske när man minst anar det, tar slut. Det gäller ens eget liv, men även livet i ett samtal, en förhandling, en relation eller någon annan i någon mening levande process. Folk med Pluto i Hus 12 känns ofta litet oroväckande och kan fälla dräpande repliker utan att riktigt tänka på det själva. Även om de är tystlåtna eller finkänsliga besitter de en dold makt, de tenderar att göra ett djupare intryck än de räknar med.

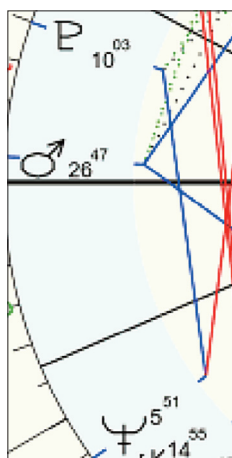
Och kan därför lättare, även oförskyllt, få både beundrare och fiender, där andra helt enkelt får vänner och bekanta.

Pluto i Lejonet, kan dräpa med stil

Hela Trumps generation har dessutom Pluto i en sextil till den tredje osynliga storheten, isjätten Neptunus ♆, havsdjupens gäckande gudom. Neptunus verkan påminner litet om Uranus, men på känslans nivå, inte på tankens. När en upplevelse framkallar en naturlig och spontan känsla

kan Neptunus reagera med att framkalla den motsatta känslan.

Pluto sextil Neptunus: farligt.

Genom Neptunus kan man alltså känna den dolda glädje som finns i sorgen, den dolda sorg som finns i glädjen, den dolda besvikelse som finns i triumfen och den dolda triumf som finns i nederlaget. Neptunus ger känslan ett poetiskt djup och står bortom gott och ont. En sextil mellan Pluto och Neptunus kan alltså vara ganska farlig, inte minst om Neptunus, som i Trumps fall, är under horisonten. Man kan lätt framstå, eller i värsta fall bli, en sociopat som inte ser problemet med att andra lider, det finns

ju en lindring även i lidandet. De osynliga, spökplaneterna, är svåra nog att identifiera i själen som det är. När de är under horisonten är deras verkningar inte mindre, men än mer omärkliga för ens eget reflekterande medvetande. I Trumps fall backar Neptunus, vilket ger dess verkan en mer utsmetad, liksom suddig karaktär. Mindre punktuell, mer som en dimma av inverterad känsla.

Pikant nog står den backande Neptunus i rättvisans tecken, Vågen ♎, och i trohetens hus, Hus 2, vilken kan få till följd att Trumps i och för sig starka rättskänsla kan ta sig uttryck som är så poetiska att omvärlden har svårt att uppfatta dem som rättvisa och trofasta.

Att även Jupiter ♃ befinner sig i Vågen kan göra hans rättskänsla visionär; han ser inte bara vad som faktiskt föreligger, han ser även det som borde föreligga, skulle kunna föreligga, och bedömer en situation moraliskt efter det föreställda resultatet. Sedan blir det som det blir. Förbluffande ofta blir det. Och Jupiter, som är sinnet för resurser, potentialer och visioner, är — precis som Mars — vinkeln i en vinkelhake och förbinder sol och måne på ett positivt sätt. Sextilen mellan Jupiter och månen ger dessa storheter en subtil men blixtsnabb resonans, men långt nere i de ktoniska djupen och lika långt från det reflektiva medvetandet.

Månen har en annan förbindelse med solen än de räta vinklarna via Jupiter respektive Pluto, och den markeras av det röda strecket som går rakt igenom horoskopets nav. Det är en opposition.

Oppositioner är precis var det låter som. Och här är det själva solen, känslan av det inre jaget och Trumps omvittnade hjärtlighet, som står i opposition till månen, alltså hans känsla för det levande. Det kan alltså bli fel. Det tenderar att bli fel. Det är såpass markant att själva tabbarna blir hans väg framåt. Det är genom social friktion Trump utvecklas. Den inre oppositionen mellan självmedvetande och känsla spiller såklart ut över det mellanmännliga. Omgivningen, även nära och kära, tycker att Trump lätt blir vresig när han inte får som han vill och att han har konstiga hangups. Han är inte helt lätt att leva med. Och ändå är nära relationer viktiga för honom. Mycket viktiga. Tur att stabila Melania har solen i Oxen ♉. Oxar ger inte upp utan vidare. Och tur att Trump börjar bli gammal nog att få litet hull på nerverna. För även Uranus står ju i opposition till månen. Det blir aldrig en riktigt lugn stund och det är ingen större vits att försöka med meditation och mindfulness och sånt.

Det biter inte på Trumps inre oro. Och fasta skulle göra honom direkt farlig. Han måste sätta tänderna i riktigt svåra uppgifter för att få ro. Sällan har väl de båda betydelseerna av ordet roligt stått så nära varandra som hos Trump. Ge honom en nästan omöjlig utmaning och han får ro i själen. I alla fall för stunden. I grund är han rastlös, hungrig på problem och sugen på att manifesteras saker.

Trump har två sätt att kringgå den direkta oppositionen mellan sol och måne och det är å ena sidan länken via dödens Pluto och å andra sidan via visionernas och resursernas expansiva Jupiter, inte minst i form av pengar. Han kan alltså verkligen klippa kontakter (Pluto) eller köpa sig fri från problem (Jupiter), och gör bådaderna utan att skämmas det minsta. Melania tillfrågades en gång av en fräck journalist om hon skulle ha valt Trump även om han var fattig. Hon svarade snabbt med den självklara och lika fräcka motfrågan: Tror du han skulle ha valt mig om inte jag var snygg? Visst är rikedom och skönhet faktorer men det som verkligen förklarar dem är mental skärpa och kvickhet. Och det faktum att Trump har sitt merkuriala sinne för utbyte i revirets tecken Kräftan. Det står Trump på alla hans skyskrapor. Med stora bokstäver. Merkurius är merkantil. Det handlar om utbyte på alla plan, från idéer till väntjänster och reda pengar.

Trump's primära källa till flyt är den lemniskata i blått som utgörs av de två vinkelhakarna av sextiler och trigoner: Mars—sol—Jupiter—måne och tillbaka till Mars, i en rundgång av resonans.

En aspekt som inte är markerad på det autogenererade horoskopet är sydnodens konjunktion med månen. I en karaktärsanalys läggs vanligen fokus på nordnoden och framtiden, målet för vandringsgenom livet, samt kontakten med fadern. Men målet för livsgärningen och kontakten med fadern blir först riktigt begripbart om man förstår bakgrunden och kontakten med modern. Den indikeras av sydnoden. Och Trumps sydnod, om man så vill hans karmiska härkomst, är alltså i konjunktion med hans starkt intuitiva sensibilitet och bäddar för en snudd på religiös modersdyrkan. När han under en period gick från kvinna till kvinna försvarade han det med att han inte kunde låta bli att förr eller senare jämföra kvinnor med sin mor, och då blev han besviken på dem.

Både månen i sig, dess konjunktion med sydnoden ♃ och dess position i hemkära Hus 4 viskar *mamma*. Trumps hem är hans borg. Har borgen bara tillräckligt bastanta murar och en tillräckligt

djup vallgrav så har Trump den utgångspunkt han känner att han behöver. Därifrån kan han styra hela världen om så skulle påfordras. Ja, förutsatt att han har en klok, trofast kvinna vid sin sida. En som tål att jämföras med den ojämförliga modern.

Denna drift är så stark hos Trump att man kan kalla den en hangup. Samtidigt är det sådana svagheter som gör honom mänsklig. Det väcker sympati hos sympatisörerna. Och det utgör tacksamma angreppspunkter hos motståndarna.

Den som förklarar krig mot de krafter som kontrollerar media lär få sina fiskar varma i media. Och media skyr inga medel. Många populära presidenter har haft lik i garderoben. John F Kennedy hade sina hemliga älskarinnor samt eskalerade kriget i Vietnam. Ronald Reagan hade sin hemliga astrolog och sin lika hemliga vapenförsäljning till Iran. Roosevelt hade sitt hemliga handikapp och sina ännu hemligare agendor: Ingen fick veta att han var halt och sjuklig och ingen fick veta att han tänkte låta USA bekriга Tyskland och Japan i samarbete med Sovjetunionen samt införa socialdemokrati. Alla dessa, och många fler, har kommit hyfsat lindrigt undan, även med lönnmord, blodbad, statskupper och tveksamma angreppskrig i fjärran land.

Problemet är alltså inte att Trump ljuger. Alla ljuger. Men Trump ljuger som en bullrig byggherre, en tuff förhandlare i New York City, inte som en slipad politiker. Han bryr sig inte om pedagogik, diplomati och finlir. Han pekar med hela handen och han förutsätter ett snabbt intellekt av den han talar med. Hans metaforik är halsbrytande, oväntade liknelser är att vänta och detaljerna får man ofta fylla i själv. Att han lämnar öppet mål för feltinnare har han aldrig behövt bry sig om. Han kan för all del tiga med saker och han säger såklart inte alltid som det är, men jämfört med vilken annan politiker som helst är han brutalt rak.

En sak som många grubblat över är hur han kan vara så intuitiv och mentalt snabb — intelligent, om man så vill — och ändå inte verka begripa att hans halsbrytande liknelser inte uppfattas, eller att de tas efter bokstaven. Vilket ju snarare är en smula korkat. Att inte fatta att folk inte är lika snabba och fyndiga som man själv. Trump tycks inte ha någon distans till sin egen snillrikhet. Tror han verkligen att folk i allmänhet är lika intellektuellt rörliga och associationsrika som han själv är? Formellt tror han ju inte det,

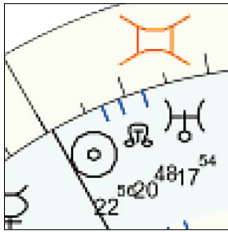
han har sällan några betänkligheter inför att påpeka sin egen intellektuella förträfflighet och tar exempelvis gärna åt sig äran av att ha skrivit storsäljaren »*The Art of the Deal*», trots att det i praktiken var journalisten Tony Schwartz som skrev ner den efter intervjuer och diktamen. Vilket han i dag ångrar. Men deep down? Fattar Trump verkligen inte hur ovanligt hans tanke rör sig? Är han litet dum på det viset?

Troligen fattar han inte det. Och troligen beror det framför allt på konjunktionen mellan solen och Uranus. Hans ständiga ny-tänkande är så intimt förknippat, för honom själv, med allt han känner sig vara, att han inte har distans till det. Han har förmodligen aldrig ägnat en tanke åt sitt tänkande — alltså åt *hur* han tänker. Han skulle förmodligen betrakta den typen av introspektion som neurotisk och självupptagen på ett sätt som är honom djupt främmande, för att inte säga motbjudande. Man är som man är, punkt. Men faktum är att Trump inte är som andra. Ingen som råkar födas med solen och Uranus i konjunktion är som andra. Ofta kan man se dem på långt håll. De är okänsliga för gruppträck och konformitet. Är de känsliga för sådant blir de demonstrativt trotsiga och gör tvärtom. Men får de bara vara ifred gör de som de vill och det kommer sällan eller aldrig att se medelmåttigt eller genomsnittligt ut. Man finner inte sällan dessa människor på samhällets botten, eftersom de hatar att ha en chef och följa andras regler. Men det händer att man finner dem vid sidan av eller, som i fallet Trump, ovanpå.

Vad man måste fatta är att sol konjunkt Uranus är en grej. Vissa har den. De är ofta smartare än andra men de tänker så udda att deras intelligens sällan ser ut som intelligens, så som mer normala människor är vana vid att uppfatta denna egenskap. Trump var den förste presidentkandidat som förespråkade legalisering av samkönade äktenskap. Han tyckte helt enkelt inte att det var en fråga för myndigheterna hur medborgarna skall inrätta sina privatliv. Senare hakade Obama på, men Trump hakade inte på någon, han tänkte själv och var likgiltig för kritiken. När World Trade Center kollapsade rakt ner i sin egen källare tillfrågades Trump, i egenskap av byggherre, om orsaken, och svarade entydigt och utan att sväva på målet att det var en kontrollerad sprängning och att inga flygplan hade kunnat få dem att kollapsa. Därefter tog han aldrig mer upp saken, det hade varit politiskt självmord. Men den gång han uttalade sig sade han vad han tänkte.

Det är inte bara det att Trump har solen i konjunktion med Uranus. Denna konjunktion befinner sig dessutom i relationella Tvillingarnas tecken och i ambitiösa Hus 10. Och ligger precis på norra noden, alltså den punkt som pekar på meningen med livet. Har Trump något ostoppligt över sig, som en naturkraft, så ser man här varför.

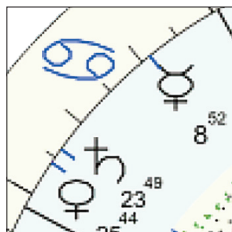
Ingen kan stoppa Trump, allra minst Trump.

Relationell jagkraft, nytänkande, ambition och syfte.

En annan slående aspekt är konjunktionen mellan varma Venus ♀ och kalla Saturnus ♄, i Kräftans ♋ tecken. Venus älskar att älska, Saturnus påminner om vikten av att försaka. Inte nödvändigtvis kärleken som sådan, men utan offer blir det bara trams och den som vet det är Sa-

turnus. Bestående band vävs av vedermödor och försakelser. Och sådant visar man inte utåt, det skulle förta effekten. Man försakar i stillhet eller inte alls. En offentlig försakelse är ingen försakelse, utan självömmande skryt av värsta sort. Saturnus hämmar Venus naturliga utflöde. Venus står då inför ett val. Att antingen höja sig, sublimeras sitt uttryck till en högre nivå, eller sjunka ihop, hårdna och skaffa päls och kanske handbojor. Det högre uttrycket kan vara att beundra den andres sätt att tänka, så att det växer, mognar, djupnar och börjar lysa. Men det kräver självförtroende någon annanstans ifrån. Exempelvis Mars på AC, vilket Trump ju har. Annars kan man lätt bli skygg av denna konjunktion och befara att bli emotionellt utnyttjad. En stöddig attityd kan vara ett skydd mot sådana farhågor. Venus alstringskraft är även källan till all generositet, och den naturligt obekymrade slösaktighet som ofta blir följden hämmas effektivt av Saturnus påminnelser om hur det gick förra gången. Det är alltså inte så att Saturnus ger oss framförhållning, men det saturniska minnet av gårdagens tabbar stimulerar oss att själva utveckla denna *försiktighet*. Vi blir sparsamma och har alltid något på hög i en långsiktig investering, ja, vi kan rentav bli bra ekonomer och finansmän av Saturnus i konjunktion med Venus. Det viktiga är att inte stå i beroendeställning, utan få vara generös på egna villkor. Och romantiken? Melania är oxe, inte skorpion. Alla Trumps fruar har varit skärpta och seriösa, eleganta och ambitiösa, inga flamsiga partyinglor.

Venus—Saturnus i Kräftan, Hus 11.

Tror Trump på allt han själv säger? Nej. Han misstror människor som tror allt de själva säger. De är literalister. Opoe-tiska, bokstavsbundna, fantasilösa papperstrålar utan självdistans, vad Trump anbelangar. Trump har en helt annan relation till verbalt utbyte. Där själva

orden enbart tjänar som indikatorer, pekare så att tanken leds i rätt riktning. Själva budskapet finns inte i orden. Det finns mellan raderna och i den övergripande gesten. Budskapet finns i ordens energi. Fattar man det kan man lita på vad han säger. Annars inte. Tar man honom bokstavligt verkar han betydligt galnare än han är. Det går ofta inte att förstå vad han säger, om man går efter bokstaven. Man kan lätt tro att han lever i ett parallellt universum. Så är det inte.

Detta egendomliga sätt att använda språket har sin orsak i framför allt två faktorer. Den ena är att Merkurius ♿ är ovanligt långt bort från solen. Den är både i ett annat tecken, Kräftan ♋, och i ett annat hus, Hus 11. Solen är i relationella Tvillingarna men kommunikativa Merkurius är i revirets Kräftan. Solen är i ambitiösa Hus 10, men Merkurius är i publika Hus 11. Han talar hellre till en grupp än med en individ. Och han väntar sig att gruppen är med på noterna. Han är ett sorts rockband. På installationen lät han framföra Rolling Stones låt »*You Can't Always Get What You Want (But You Get What You Need)*».

Det låter ju ganska bra hittills. Litet svårigheter förstås, men på det hela taget en begåvad och ambitiös man med integritet, som fötts in i stora pengar och hög klass. Men det vi hittills tittat på är inte allt. Vi har några besvärliga kvadraturer kvar.

Kvadraturer innebär alltid besvär. Vissa besvär upplevs inte som besvär, eftersom man spontant tar tag i dem och därmed får nya muskler. Andra besvär är som nya varenda dag, alltid lika överraskande frustrerande.

De kvadraturer som ställer till de mest påfallande besvären är de mellan Jupiter konjunkt Kiron i Vågen, Hus 2 + och Merkurius i Kräftan, Hus 11 Neptunus i Vågen, Hus 2 + Merkurius i Kräftan, Hus 11.

Jupiter konjunkt Kiron i Vågen, Hus 2 — och Venus konjunkt Saturnus i Kräften, Hus 11.

Eller med astrologins speciella skrivtecken:

♃♁K♄♁2□♃♁♁11

♃♁K♄♁2□♃♁♁11

♃♁♁2□♀♁♁♁11

Låt oss beta av dem i tur och ordning för att därefter se hur de samverkar, med varandra och med resten av den trumpska himlen. För när man säger att människan är ett mikrokosmos så är det något ganska konkret. Var och en är en mikrokosmisk återspeglning av exakt hur makrokosmos var beskaffat just vid det första andetaget. Viljan är fri, men den har en specifik psykisk miljö att röra sig i.

♃♁K♄♁2□♃♁♁11

Jupiter konjunkt Kiron i Vågen (♃♁K♄) ger en expansiv, liberal syn på rättvisefrågor, men med ett lidelsefullt patos. Hus 2 (♁2) betyder att denna syn har en principiellt praktisk orientering.

Merkurius i Kräften (♃♁) jämför revir, handlar med tomtmark och byggnader och diskuterar, förhandlar om och beskriver egendom. Hus 11 (♁11) ger detta en grund av ambition.

Båda dessa är karakteristiska för just Trump. Men vad betyder det att de är på kant med varandra? För kvadraturen (□) är just det: De står på cirka 90° vinkel från varandra, från Trumps födelse sett. Det innebär att dessa två begåvningar inte samverkar harmoniskt, utan att Trump själv alltid måste anstränga sig för att få dem att harmoniera. Det är som att segla i motvind. Man måste lära sig att kryssa. För att kryssa måste man vara fullkomligt sinnensnärvarande hela tiden, man kan inte slappna av en sekund. Har man detta som en permanent sak i själslivet framstår man som en intensiv person med en stark agenda. Eller på jordnära svenska: en påstridig, jobbig typ som vill för mycket: bäst i små doser.

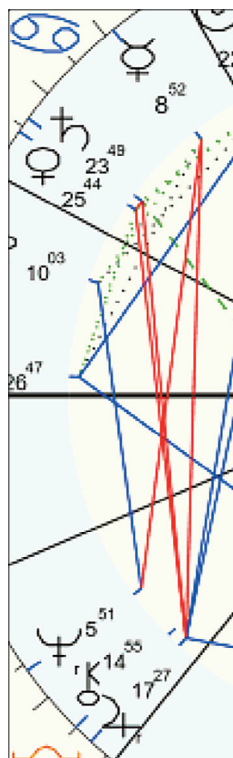
♃♁K♄♁2□♃♁♁11

Nu hettar det till. Neptunus konjunkt Kiron (♃♁K) innebär att livets poesi är vacker och djup, övertygande — och plågsam. Hade

Trump inte varit så driven och merkantil, och hade han inte haft denna konjunktion i jordnära Hus 2, så hade han kanske skrivit svårmodig poesi eller esoterisk fantasy, och hållit tårdrypande minnestal över sin försupne storebrors tragiska öde. Han saknar inte djupsinne. Ingen med Neptunus i konjunktion med Kiron saknar djupsinne. Han saknar inte ens sinne för karma; för den högre rättvisan i ett till synes grymt levnadsöde. Konjunktionen står ju i Vågens, den moraliska balansens tecken. Men även i det pragmatiska Hus 2, vilket ger denna kvalitet en praktisk inriktning. Räddningen här är Kiron. Kvadraturen visar varför.

När känslövändande Neptunus är på kant med utbytets Merkurius finns det alltid en fara för vanföreställningar, önsketänkande och orealistiska förväntningar. Självklart måste vi ha detta i åtanke när vi funderar över den initiala frågan: Hur i hela friden

kunde Trump tro sig kunna besegra hela den sega och giftiga rotmatta av till hälften outhärliga, till hälften onödiga parasiter som utgör undervegetationen i Washingtons politiska och juridiska liv? Hur kunde han ha så höga tankar om sin kraft? Där är svaret helt klart: På grund av Neptunus kvadratur till Merkurius ($\Psi \square \text{☿}$).

Å andra sidan: Hur kan någon som är så tydligt disponerad för illusioner komma så långt och åstadkomma så mycket? Vad är hans vaccin mot den totala galenskapen?

Vaccinet är den smärta som kommer med Kiron, vilken från hans födelse osynligt strålar fram precis mitt emellan potentialvisionens Jupiter och komplementkänslans osynliga Neptunus. Kiron smärta har en orb, en omfattning, som hos Trump når in i både Jupiters och Neptunus orber. Den svedan luttrar hans inre blick och fräter bort såpass mycket av fantasierna att det som blir kvar mestadels är hanterbart, rentav användbart.

En stor del av hans privata värme och humor är följderna av denna luttring, liksom det mesta av hans djärva påhittighet, den intuitiva förmågan att improvisera fram lösningar. Ibland blir det tokigt men förbluffande ofta blir det intuitiva genidrag. Utan Kirons konjunktioner hade det mest blivit stolligheter och han hade kanske slutat som sin storebror, eller i bästa fall som en obetydlig sektledare, definitivt inte som kejsaren av imperiet Trump, än mindre som USA:s 45:e president, den fredligaste sedan den fromme och blide farmaren Jimmy Carter.

Det finns också en förklaring till Trumps bullriga nationalism i denna kvadratur. Neptunus, Kiron och Jupiter befinner sig i Vågens tecken. Vägen lyfter blicken från det personliga till det samhällseliga. De är alla på kant med den kvicke och kommunikative Merkurius som befinner sig i revirets tecken, Kräftan. Och som vi redan har konstaterat är Merkurius ovanligt långt från sin husbonde, solen, vilket ger Trump en viss självdistans och därtill hörande oåtkomlighet. Hans kritiker — och de är förstås många — undrar om han är riktigt närvarande i vad han säger. Och det är ärligt talat en komplicerad fråga. Trump har solen i relationella Tvillingarna, såttillvida är han fullkomligt tillgänglig. Han är där. Men — och här är det gåtfulla med honom — hans känsla för utbyte är inte i det relationella, utan i det territoriella. Mellan Trumps jagkraft och hans verbala intelligens finns det ett ingenmansland och det är detta som kritiska blickar kan tolka som frånvaro, eller att han egentligen inte bryr sig, att han gör det han gör liksom på lek, eller bara för att ha något att skryta om senare.

Astrologins centrala symboler

En vetenskap utvecklar begrepp och symboler för att överföra sina rön. Här följer en liten genomgång av astrologins centrala symboler.

Stjärnekransens 12 tecken:

♈ Väduren
♉ Oxen
♊ Tvillingarna
♋ Kräftan
♌ Lejonet
♍ Jungfrun
♎ Vågen
♏ Skorpionen
♐ Skytten
♑ Stenbocken
♒ Vattumannen
♓ Fiskarna

De 7 vandrarna:

♃ Månen
☉ Solen
☿ Mercurius
♀ Venus
♂ Mars
♃ Jupiter
♄ Saturnus

De tre smygarna:

♅ Uranus
♆ Neptunus
♇ Pluto

Stingaren:

♁ Kiron

Aspekterna:

□ Kvadratur
△ Trigon
♁ Opposition
* Sextil
♁ Konjunktion

Dessutom:

♁ Hus
° Grad
♁ Nordnoden
♁ Sydnoden